

Sygn. akt. **II K 345/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: prot. sąd. Aldona Pierz

w obecności -- Prokuratora Romualdy Szymczyk

po rozpoznaniu w dniach 9.10.2018r., 20.02.2019r., 8.05.2019r., 21.08.2019r., 14.10.2019r.

sprawy karnej M. L. s. J. i A. zd. M., ur. (...) w K., PESEL (...),

oskarżonego o to, że :

działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w okresie od 10 lutego 2015 r. do nieustalonego dnia lutego 2015 r. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkim okresie czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci gotówki w łącznej kwocie 200000,00 zł przez udzielenie mu pożyczki w tej kwocie na trzymiesięczny okres spłaty poprzez wprowadzenie go w błąd, co do celu wydatkowania tej kwoty, co do spodziewanych zysków z przedsięwzięcia, na realizację którego pożyczka miała być przeznaczona, co do możliwości spłaty pożyczki, co do posiadanego stanu majątkowego oraz zadłużenia a także przez wskazanie K. P. jako drugiego pożyczkobiorcy, podczas gdy w rzeczywistości nie miała ona żadnej wiedzy o udzielonej pożyczce i przedłożenie przy tym do podpisania umowy zawierającej sfałszowany podpis K. P., w następstwie czego w dniu 10 lutego 2015 r. została mu udzielona przez M. G. pożyczka w kwocie 160000,00 zł a po upływie kilku dni pożyczka w kwocie 40000,00 zł,

tj. o przest. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk

uznaje osk. M. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy i przy zastosowaniu art. 4§1 kk

skazuje

I. osk. M. L. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na mocy art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk zawieszają warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (trzech),-

III. na mocy art. 73§1 kk oddaje osk. M. L. na okres próby pod dozór kuratora sądowego,-

IV. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od osk. M. L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 790 (siedemset dziewięćdziesiąt) złotych,-

V. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od osk. M. L. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. G. kwotę 2 152 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt dwa) złote tytułem udziału w sprawie pełnomocnika.

Sygn. akt II K 345/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 października 2019 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

W lutym 2015 r. oskarżony M. L. zwrócił się do pokrzywdzonego M. G. o udzielenie pożyczki pieniężnej, podając, że posiada udział w klubie (...) w G. i potrzebuje pieniędzy na rozwój klubu, zapewniał, że pożyczone pieniądze zostaną zainwestowane w klub i zwrócić się zawiązką.

Oskarżony zataił przed pokrzywdzonym, że znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. W tym czasie oskarżony był zadłużony wobec banku oraz osób prywatnych na łączną kwotę około 100000 zł, posiadał również zadłużenie w ZUS, gdzie zalegał

z tytułu należnych składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a także zadłużenie z tytułu w Urzędzie Skarbowym, który prowadził wobec niego postępowania egzekucyjne. Oskarżony zarabiał nieregularnie, kwoty do 2000 zł. Od września 2012 r. oskarżony świadczył usługi dla (...) sp. z o.o. z siedzibą w N. (poprzednio (...) sp. z o.o.) na podstawie umowy agencyjnej jako przedstawiciel, za wynagrodzeniem uzależnionym od sprzedaży produktów G. (...).

Oskarżony przedstawiał się jako człowiek majątny, zapewniał pokrzywdzonego, że ma dobrze płatną pracę, że posiada działkę na M., nadto na spotkania

z pokrzywdzonym przyjeżdżał samochodem marki B. lub J., które nie należały do niego, co miało uwiarygodnić jego twierdzenia o dobrej sytuacji finansowej.

W rzeczywistości oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do swojej sytuacji finansowej, posiadanego stanu majątkowego, zadłużenia a także możliwości spłaty pożyczki, celu wydatkowania kwoty, którą miał zamiar pożyczyć oraz spodziewanych zysków. Gdyby nie informacje podane przez oskarżonego oraz zatajona sytuacja finansowa, pokrzywdzony nie zdecydowałby się na pożyczanie oskarżonemu pieniędzy.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. L. k. 281, 309/2-311/2,
- zeznania świadka M. G. k. 42-44, 82-83, 151-152, 168-169, 190, 312-313,
- informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych k. 88,
- informacja (...) sp. z o.o. w N. z załącznikami k. 93 -101,
- informacja Urzędu Skarbowego w N. k. 113,
- informacja Starostwa Powiatowego w N. Wydział (...) (...) k. 114,
- informacja Prezydent Miasta (...) W. k. 117,
- informacja (...) k. 119,

Pokrzywdzony wprowadzony w błąd, że udzielenie pożyczki jest bezpieczne i oskarżony jest w stanie zwrócić pieniądze postanowił pożyczyć mu pieniądze w łącznej kwocie 200000 zł.

W dniu 10 lutego 2015 r. oskarżony zawarł z pokrzywdzonym umowę pożyczki na kwotę 160000 zł z terminem zwrotu ustalonym na dzień 12 maja 2015 r., przy czym umowa została zawarta pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym i K. P. jako dłużnikami solidarnymi, aby uwiarygodnić możliwość spłaty pożyczki. Zawierając tą umowę oskarżony przedłożył do podpisu dokument zawierający treść umowy z naniesionym przez nieustaloną osobę sfalszowanym podpisem K. P., podczas gdy K. P. nie miała żadnej wiedzy o udzielonej pożyczce. Kilka dni później pokrzywdzony udzielił oskarżonemu kolejnej pożyczki w kwocie 40000 zł z terminem zwrotu do dnia 18 maja 2015 r. Pożyczając pieniądze od pokrzywdzonego oskarżony miał świadomość, że nie odda pożyczek w ustalonych 3-miesięcznych terminach.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. L. k. 281, 309/2-311/2,
- zeznania świadka M. G. k. 42-44, 82-83, 151-152, 168-169, 190, 312-313,
- zeznania świadka K. P. k. 102-103,
- umowy pożyczki z dnia 10 lutego 2015 r. k. 170-172,
- pisemna opinia biegłego sądowego w zakresie kryminalistycznych badań dokumentów mgr W. K. k. 217-226,

Pożyczone od pokrzywdzonego pieniądze oskarżony wydał na spłatę długów oraz na bieżące wydatki, natomiast nie inwestował tych pieniędzy w klub (...).

Właścicielem obiektu (...) w G. jest firma (...), która wynajęła ten obiekt na podstawie umowy najmu z dnia 10 kwietnia 2015 r. na czas oznaczony do dnia 31 marca 2017 r. najemcom A. J. i P. J.. Oskarżony przeznaczał pieniądze na klub, jedynie kilka razy uregulował bieżące płatności, przy czym wydane kwoty jako chwilowe pożyczki były od razu i w całości zwracane przez A. J. i P. J.. Oskarżony pojawiał się w klubie w kwietniu i maju 2015 r. w trakcie remontów, nie podpisywał z A. J. ani P. J. żadnej umowy ani nie prowadził żadnych prac, nie posiadał kluczy do lokalu, nie był udziałowcem ani nie otrzymywał zysków z tytułu jego działalności.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. L. k. 281, 309/2-311/2,
- zeznania świadka A. J. k. 153/2-154, 268/2-269, 346-347,
- zeznania świadka P. J. k. 162/2-163, 198/2, 283-284, 347-347/2,
- zeznania świadka W. P. k. 174/2-175, 313/2-314,
- potwierdzenia wykonania przelewów k. 25, 26, 27, 29, 37,
- informacja firmy (...) z załącznikami k. 133-140,
- spis wydatków na klub quantum k. 184-186,
- informacja firmy (...) w K. z załącznikami k. 209-210,
- potwierdzenie przelewów k. 270-275,

Oskarżony nie zwrócił pokrzywdzonemu pożyczonych kwot w ustalonym terminie, dlatego M. G. zaczął domagać się zwrotu pożyczonych pieniędzy.

W dniu 23 stycznia 2016 r. oskarżony podpisał oświadczenie, w którym zobowiązał się do zwrotu do dnia 23 lutego 2016 r. pożyczonej kwoty 200000 zł wraz z odsetkami umownymi, uznając swoje zobowiązania wobec pokrzywdzonego na łączną kwotę 229600 zł.

Pomimo upływu terminu ustalonego w tym oświadczeniu oskarżony nadal nie zapłacił pokrzywdzonemu uznanych przez siebie kwot, nie reagował również na wezwania do zapłaty, w tym również kierowane przez pełnomocnika pokrzywdzonego.

Po upływie kolejnego terminu do spłaty pożyczki pokrzywdzony złożył w Sądzie Okręgowym w N. (...)pozew o zapłatę i w dniu 19 kwietnia 2016 r. sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. (...)zasądzając roszczenie w całości.

Oskarżony nie odwoływał się od nakazu zapłaty i po jego uprawomocnieniu i uzyskaniu klauzuli wykonalności pokrzywdzony złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. C. B.. W toku postępowania egzekucyjnego komornik ustalił, że oskarżony nie posiada majątku ani wierzytelności, w których istnieniu zapewniał pokrzywdzonego. Oskarżony zwrócił pokrzywdzonemu kwotę ok. 7000 zł, nadto w postępowaniu egzekucyjnym uzyskano kwotę ok. 1000 zł.

W październiku 2016 r. pokrzywdzony zawiadomił prokuraturę Rejonową w G. o podejrzeniu popełnienia przez M. L. przestępstwa oszustwa i wyłudzenia.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. L. k. 281, 309/2-311/2,
- zeznania świadka M. G. k. 42-44, 82-83, 151-152, 168-169,190, 312-313,
- pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1-3,
- kserokopia oświadczenia z dnia 23 stycznia 2016 r. k. 9,
- nakaz zapłaty z dnia 19 kwietnia 2016 r. sygn. (...)k. 13,
- zawiadomienie wierzyciela o stanie egzekucji k. 16,
- potwierdzenia wykonania przelewów dla pokrzywdzonego k. 23, 24,
- pismo wraz z potwierdzeniem przelewów k. 50-52,
- kserokopia rozmów oskarżonego z pokrzywdzonym k. 54-74, 142-149,
- protokół oględzin akt (...)komornika sądowego (...)wraz z kserokopiami k. 240-251,

Wyrokiem Sądu Rejonowego wN. (...)z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn. (...)M. L. został uznany winnym popełnienia w dniu 26 października 2015 r. oraz w nieustalonym dniu w listopadzie 2015 r. przestępstwa z art. 297 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i skazany m.in. na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat.

Dowód:

-odpis wyroku SR w N. (...)z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn. (...)k. 329-331,

Oskarżony M. L. ma 30 lat, o wykształceniu wyższym, kawaler, nie posiada nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych z których osiąga dochód w kwocie około 2000 zł miesięcznie, bez majątku, karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 282, 325-326,

-odpis wyroku SR w N. (...)z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn.(...)k. 329-331,

Oskarżony **M. L.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w lutym 2015 r. pożyczył od M. G. łącznie kwotę 200000 zł w dwóch transzach tj. (...)

i 40000 zł, że w momencie pożyczania pieniędzy miał już zadłużenie na kwotę ponad 100000 zł, które wynikało m.in. z kredytu, którego już wtedy nie spłacał, zaległości

w ZUS, urzędzie skarbowym nadto dług względem znajomych na kwotę 20000 zł, że zadłużenie rosło z każdym dniem, że w tym okresie zarabiał nieregularnie drobne sumy pieniędzy w kwocie poniżej 2000 zł z umów zlecenia, że brakowało mu pieniędzy na bieżące wydatki, że pożyczył pieniądze od M. G., aby spłacić długi. Dalej wyjaśnił, że w lutym 2015 r. na spotkaniu z pokrzywdzonym skłamał, że ma udział

w klubie (...) i będzie go rozwijał i potrzebuje środków pieniężnych, że zapewnił go, że pieniądze będą ulokowane w rozwinięcie klubu i wróca z nawiązką, że zapewniał, że ma zatrudnienie przynoszące dobry zysk, że na spotkanie przyjeżdżał drogimi samochodami, które do niego nie należały, aby pokazać się jako człowiek dobrze zarabiający, że w rozmowach z pokrzywdzonym nie mówił mu o długach na kwotę ponad 100000 zł bo wtedy pokrzywdzony nie pożyczyłby mu pieniędzy. Wyjaśnił również, że w klubie (...) nie był żadną osobą decyzyjną, miał tylko od strony technicznej pomóc w remontach, jednak pokrzywdzonemu przedstawił sprawę inaczej, że w konsekwencji pokrzywdzony będąc usilnie zapewniany o wypłacalności pożyczył mu 200000 zł, że w jednej z umów, która została przedłożona pokrzywdzonemu jako drugi pożyczkobiorca została wpisana K. P., żeby jeszcze bardziej uwiarygodnić możliwość zwrotu pożyczki poprzez wskazanie drugiego pożyczkobiorcy, że K. P. nie wiedziała, że jest wpisana do tej umowy i nie dostała żadnych pieniędzy, że nie wie kto podpisał się pod umowę. Dodał, że momencie zaciągania pożyczek był świadomy, że nie będzie mógł oddać tych pieniędzy

w deklarowanych terminach, że pieniądze z pożyczek przeznaczył na pokrycie długów

a część pieniędzy około 40000 zł przeznaczył na wydatki związane z remontem Quantum a resztę na bieżące wydatki, że od początku wiedział, że nie zwróci pokrzywdzonemu tych pieniędzy.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia. Dodał, że

w momencie zaciągania pożyczki chciał ją zwrócić, że pożyczone pieniądze miały być na rozkręcenie klubu (...) i spłatę długu M. G., że miał być jako cichy wspólnik i jako pomoc przy remoncie, otwarciu klubu i funkcjonowaniu, że inwestował w klub i liczył na 10% zysków, które miał obiecać i wie dlaczego w czerwcu 2018 r.

w dochodzeniu wyjaśnił, że nie będzie miał zysków. Dalej wyjaśnił, że przeznaczył ponad 40000 zł na remont klubu i liczył na zyski, potem, że przekazał na klub nawet 100000 zł, że w momencie zaciągania pożyczki chciał ją zwrócić, nie miał zamiaru nie zwracać pożyczki, a skoro nie miał zamiaru nie zwracać pożyczki, to nie wie dlaczego przyznał się do oszustwa. Na pytanie czy przyznaje się do zarzutu oszustwa wyjaśnił, że pożyczył od pokrzywdzonego pieniądze z zamiarem ich zwrotu, na kolejne pytanie czy przyznaje się do zarzutu oszustwa wyjaśnił, że podtrzymuje co do tej pory mówił. Wyjaśnił również, że zawierając umowy pożyczki ustalono 3-miesięczny termin spłaty, że chciał zwrócić pieniądze w terminie ustalonym, że do spłaty nie doszło z powodu komplikacji, gdyż klub nie przynosił dochodu i również praca nie przynosiła dochodów, że zawierając umowy liczył na większe dochody z tytułu pracy i nie jest w stanie powiedzieć, dlaczego nie zarabiał więcej, że na dzień dzisiejszy zwrócił pokrzywdzonemu około 13000 zł. Dodał, że nie wie w jaki sposób chciał zarobić 200000 zł w ciągu 3 miesięcy, że chciał oddać pożyczkę w dochodów z pracy oraz jakichś innych działalności, których nie potrafi w tej chwili wymienić, ale się przeliczył, że nie wie kto podpisał

się na umowie za K. P., że A. J. i P. J. nie pożyczali od niego pieniędzy, ale to on przekazywał pieniądze na klub, które nie zostały mu zwrócone.

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę częściowo w szczególności w tej części, gdzie w postępowaniu przygotowawczym szczerze i przekonująco okoliczności pożyczania pieniędzy od pokrzywdzonego, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do swojej sytuacji finansowej, że miał świadomość, że nie odda pożyczek w deklarowanych terminach. Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w tej części, gdzie na rozprawie wyjaśnił, że w momencie zaciągania pożyczek chciał je zwrócić, że nie miał zamiaru nie zwracać pożyczki, że chciał zwrócić pieniądze w terminie ustalonym z pokrzywdzonym, że inwestował pieniądze w klub (...) i pieniądze te nie zostały mu zwrócone.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **M. G.**, który szczerze, przekonująco i obiektywnie przedstawił okoliczności zawarcia w dniu 10 lutego 2015 r. umów pożyczek z oskarżonym na łączną kwotę 200000 zł, w szczególności, że oskarżony zapewniał go o inwestowaniu w klub (...), dobrze płatnej pracy, działce na M., co dodatkowo uwiarygadniał jeżdżąc drogiem samochodem, że oskarżony zapewniał go, że zwróci pożyczkę, że został wprowadzony przez oskarżonego w błąd co do istotnych okoliczności dotyczących zaciąganych pożyczek.

Świadek **K. P.** wiarygodnie i przekonująco zeznała, że nie zawierała w dniu 10 lutego 2015 r. razem z M. L. umowy pożyczki na kwotę 160000 zł, że jej podpis został sfalszowany, co wynika również z opinii biegłego sądowego w zakresie kryminalistycznych badań dokumentów W. K. (2), który w pisemnej opinii z dnia 6 sierpnia 2017 r. stwierdził, że podpis na umowie z dnia 10 lutego 2015 r. nie jest autentycznym podpisem K. P..

Świadkowie **A. J.** i **P. J.** wiarygodnie i przekonująco przedstawili okoliczności dotyczące klubu (...) w G., w szczególności, że oskarżony nie był współtwórcą lokalu, a pojawiał się w kwietniu i maju 2015 r. w trakcie remontów, że nie podpisywali z nim żadnej umowy ani nie prowadził żadnych prac, że nie posiadał kluczy do lokalu, że oskarżony nie inwestował w lokal, nie był udziałowcem ani nie otrzymywał zysków z tytułu działalności lokalu. Ś. ci nie posiadają wiedzy co do okoliczności zawarcia z pokrzywdzonym umów pożyczek w lutym 2015 r. Sąd dał wiarę świadkom, że oskarżony nie przekazywał pieniędzy na klub, tylko uregulował kilka bieżących płatności, które jako chwilowe pożyczki, które w całości na i na bieżąco mu zwracali.

Świadek **W. P.** nie posiada informacji dotyczących zawarcia umów pożyczek przez oskarżonego w lutym 2015 r., wiarygodnie przedstawił natomiast okoliczności dotyczące działalności klubu (...).

Świadek **P. L.** nie posiada informacji istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawie a okoliczności przez nią podnoszone znane są z relacji oskarżonego.

Sąd podzielił jako fachową i obiektywną opinię biegłego sądowego w zakresie kryminalistycznych badań dokumentów mgr W. K. z dnia 6 sierpnia 2017 r. dotyczącą autentyczności podpisu K. P..

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk, gdyż działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w okresie od 10 lutego 2015 r. do nieustalonego dnia lutego 2015 r. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkim okresie czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci gotówki w łącznej kwocie 200000,00 zł przez udzielenie mu pożyczki w tej kwocie na trzymiesięczny okres spłaty poprzez wprowadzenie go w błąd, co do celu wydatkowania tej kwoty, co do spodziewanych zysków z przedsięwzięcia, na realizację którego pożyczka miała być przeznaczona, co do możliwości spłaty pożyczki, co do posiadanego stanu majątkowego oraz zadłużenia a także przez wskazanie K. P. jako drugiego pożyczkobiorcy, podczas gdy w rzeczywistości nie miała ona żadnej wiedzy o udzielonej pożyczce i przedłożenie przy tym do podpisania

umowy zawierającej sfalszowany podpis K. P., w następstwie czego w dniu 10 lutego 2015 r. została mu udzielona przez M. G. pożyczka w kwocie 160000,00 zł a po upływie kilku dni pożyczka w kwocie 40000,00 zł.

Uznając oskarżonego M. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk i przy zastosowaniu art. 4 §1 kk sąd skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zmianę przepisów ustawy Kodeks Karny i opierał się na brzmieniu przepisów art. 69 §1 i §2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 kk sprzed 1 lipca 2015 r., które są względniejsze dla sprawcy.

Na mocy art. 73 §1 kk sąd oddał oskarżonego M. L. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Zdaniem Sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu oraz że w chwili popełnienia tego czynu nie był karany. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął dużą wartość szkody a także nagminność przestępstw przeciwko mieniu.

Sąd nie uwzględnił wniosku prokuratora o wymierzenie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania podnosząc, że

w stosunku do oskarżonego nie można zawiesić wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż oskarżony był karany na karę pozbawienia wolności. Sąd uznał stanowisko prokuratora za niezrozumiałe, gdyż z aktualnej karty karnej wynika, że oskarżony

w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu w ogóle nie był karany, dopiero wyrokiem Sądu Rejonowego w N. (...)z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn. (...)M. L. zostały uznany winnym popełnienia czynów z art. 297 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk popełnionych w dniu 26 października 2015 r. oraz w nieustalonym dniu w listopadzie 2015 r. i skazany m.in. na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat. Podnieść należy, że przepis pozwalający zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, dotyczy czynów popełnionych po dniu 1 lipca 2015 r.

Na podstawie przepisów powołanych w wyroku sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 790 zł oraz na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 2152 zł tytułem udziału w sprawie pełnomocnika.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońca adw. A. S.,

- pełn. adw. D. O.,

- Prokuratura Rejonowa w Gorlicach,

2. K. 14 dni.

G., dnia 22 listopada 2019 r.